

Христина ФЕДОРІЧ

Дрімає тихо лампа у куточку,
А ручка шурхотить і шурхотить.
Складаються слова в малі рядочки.
Повіки опускаються. Ще мить,

Ще хвиличку, бо утече до завтра
Непосидюча рима крізь думки.
Знадвору чути монотонні мантри:
Дошч молитесь, як п'яний, невтямки.

В нічній сорочці втома скраю сіла,
Дрімота огортає зусібін.
До неба з вуст молитва долетіла,
Думки перехрестилися на ніч.